

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A pécsi villamos vasut.

Pécs, 1897. október 14.

Két éve mult ide s tova, hogy papirosan építgetik, illetve bontogatják a meg sem épített villamos vasutat. A torony alatt — úgy látszik — öröklött szisztéma, hisz az előző polgármester inaugurálta, hogy ami nem tetszik a város fejének és nincs elég bátorsága odakiáltani, hogy ezt meg ezt nem akarom, hát az agyontanácskozás-rendszerét veszik elő, amely olyan szépen bevált a multban.

Hála Aidinger dicső találmányának, mivel ő sohasem akarta a pécsi villamos vasutat, két évig tanácskoztak fölötté mindenféle bizottságokban, míg végre sikerült Aidinger ellenlábásának, Herbert János tanácsosnak, közgyűlés elé hozni az ügyet, amely elvben már elfogadta a pécsi villamos közuti vasut kiépítését és most már csak az akkor még nem tisztázott részletkérdések vannak hátra a többféle szerződések összeegyeztetéséből kifolyólag, melyeknek elintézése a f. hó 18-án tartandó rendkívüli városi közgyűlés főladatát fogja képezni.

Nem főladatunk se egyik, se másik irányban egy napi életre számított cikkely keretében szuggerálni akarni a városatyákat, különösen most, midőn mindenkinek megvan e tekintetben a maga véleménye. Amennyire sikerült ezt a véleményt ki-puhatolnunk egyeseknél, már előre is jelezhetjük, hogy a tulnyomó többség hatá-

rozottan óhajtja a villamos közuti vasut megépítését és pedig minél előbb; óhajtja pedig az eredeti tervezet értelmében, vagyis a honvéhadapród-iskola kapujától a Basamalmi utig terjedő országuton, az indóház, irgalmasok-utcán, a Széchenyi-téren, a király-, Kossuth Lajos-utcaikon és a budai vásártéren az új sörgyárig kiépíteni. A bányatelepi és rácvárosi vonalakat a vállalkozó cég fokozatosan tartozik kiépíteni, ha t. i. a már előbb üzembe helyezett vonalakat, meg maga a villamos telep bizonyos tiszta jövedelmet hoz.

Ebből látható, hogy a szerződés szerint a város beépített területén, ahol legélénkebb a személyforgalom, amelyet lebonyolítani éppen az új közuti vasut hivatását képezi, lesz a vasutunk a közönség nagy kényelmére, amely nemcsak időt, de munkaerőt is nyer, midőn azt használja, és egyben biztosítva van az is, hogy a bányateleppel és a Rácvárossal is nyerünk összeköttetést.

Még a bizottsági tárgyalások alatt ivet köröztettek számos aláírással ellátva, melyben az aláírók azt kérelmezik, hogy a város közgyűlése ne engedélyezze a király-utcai vonalat. Szeretnők hinni, hogy az ez iránt való mozgalom már régen elaludt, de hát ennek az irányzatnak a leküzdése végett óhajtunk egy keveset foglalkozni éppen a király-utcai vonallal, amelyet a szerződő cég conditio sine qua non-ként állít föl, vagyis kategorice kijelentette, hogyha ezt a vonalat nem enge-

délyezik, visszalép a szerződéstől. Akkor mi kezdetjük újra a tárgyalásokat, kombinálva újabb agyontanácskozásokkal és még a XX-ik században sem lesz villamos vasutunk.

Tagadhatlan, hogy városunknak éppen a király-utca a legelőbbkelő utcája, valószínűségi váci utca pécsi kiadásban, ahol koncentrálna van a forgalom; de ha ennek az utcának fölhasználása nélkül a nagy közönség érdekeit kellőleg szolgáló vasutat kiépíteni nem tudjuk, úgy nem szabad azt mellőznünk, mert a közuti vasut kiválólag fontos gazdasági érdeket képvisel. Már pedig kényelmi és szépészeti szempontoknak ilyen életbevágó érdekekkel szemben el kell törpülniök. Legfeljebb tehát a személy- és közbiztonság érdeke jöhet tekintetbe az utca keskeny voltánál fogva.

Igen érdekes és az ellenkező irányzat által is megszívlelhető ellen-argumentumokat hoz föl a tanácsi javaslat, amelylyel a király utcai vonal engedélyezését proponálja a közgyűlésnek s amelyet a következőkben egész terjedelmében közlünk:

„A közuti vasutak hivatása a személy és teherforgalmat közvetíteni, tehát azoknak mindenesetre azon vonalon kell haladniok, ahol a forgalom van, és mivel a városi élet központja nálunk a Király-utca és a Széchenyi-tér, ide törekszik mindenki és innét terjed ismét szét a forgalom, ezen utcát elhagyni nem szabad, mivel ellenesetben fél munkát végzünk, oly vas-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A madarak bucsuja.

Elbolyongok messze — messze . . .
Szivem vérzik, szivem fáj;
Körülöttem olyan csendes,
Olyan kihalt most a táj.
Csak egy vándor fecskecsapat
Repül fel a magasba . . .
Ugy csicsereg, mintha nekem
Egy bucsudalt — mondana . . .
Isten veled! kedves madár;
Menj boldogan dél felé,
A hol örök tavasz virul
S nem néz a szem tél elé —
Ott még nyílik a sok virág,
Mosolyog a természet.
Daloljatok kis madárkák
Egy bucsudalt — egy szépet!
Kis csalogány! te is elmegy
Mint a többi kis madár! ?
De visszajöjj a tavasszal,
Hisz tudod, hogy várlak már!
Idegen földön énekelsz
Édesen bus dalokat;
Mint énnekem énekeltél
Kertünkben — a hárs alatt . . .

Elhagynak már a dalosok
Eltávoznak messzire
Sóhajom is velük együtt
Elvegyül fenn a légbe . . .
Isten veled! kis madárka
Repülj át a tengeren;
S ha visszajössz, szép dalodat
Hallgatja majd — bús szivem!

Tóth Emmike.

Huszárosan.

— Már megint csak a leányomról beszél. Pedig kijelentettem már eléggé világosan, hogy nem adom önhöz. Nem adom! semmi esetre sem.

— De ugyan miért makacsokodik ezredes ur? Mi a kifogása ellenem?

— Semmi és mégis sok. Igaz, hogy ön jó házból való, jómódu ember, a modora is igen megnyerő, ön rendkívül kedves pajtás, a kit igazán jó fiúnak lehet elnevezni. De ez éppen a baj. Ön tulságosan jó és ilyformán nem tud imponálni a leányomnak, ki már hozzá van szokva a huszáros modorhoz. Ön igen ékesen, szépen tud beszélni! de nem tud cselekedni.

— Istenem, igaz, hogy még nem volt alkalmam hőstetteket véghez vinni. Nem lehet

mindenki huszár. Nem az én hibám, hogy nem fogtak katonának.

— Tudom, az apjának a hibája volt, meg részben az enyém is, mert engedtem, hogy magát kisvindlizzék az ujoncozásnál. De minek mentegeti magát? Lássá, ez is reávall karakterének erélytelenségére.

— Talán mégse vagyok annyira híján minden erélynek, mint ezredes ur gondolja.

— Maga erélyes? Hisz egy évig udvarolt a leányomnak, mielőtt kérőül mert volna fellépi. Mo már pedig barátom, én vömnek csak gyors elhatározásu embert akarok. Huszárosan! Einc, cwei! és fertig.

— De ezredes ur, mikor az ember kiválasztja az élete párját, mikor két lénynek a boldogságáról van szó, csak nem lehet határozni úgy huszárosan, hogy einc, cwei és fertig.

— Ugyan miért ne? Mondja hát, jól választottam-e a feleségemet? Boldogan élek-e vele?

— Én úgy találom, hogy ő méltósága a legszeretreméltóbb asszony a világon . . . A legbájosabb anya . . .

— Ki sohase lesz az anyósa. Éppen azért dicsérheti bátran.

— És dicsérem is, lelkesülten és okkal.

utat kapunk, amely a közönség jogos igényeit nem elégíti ki teljesen.

A fő és lényeges szempont itt az, hogy ezen vasutal nem fogjuk-e a király-utcában a személybiztonságot nagyobb mérvben veszélyeztetni?

A személybiztonság veszélyeztetik, hogy ha egy utcában aránytalanul nagy forgalmat összpontosítunk, esetleg a forgalom lebonyolítására hivatott új jármű nagyobb területet foglalna el, vagy ha ezen újabb forgalmi eszköz megbízhatatlan volna, menetsebessége nem lenne szabályozható és szükség esetén azonnal megállítható.

Ezen esetek egyike sem forog fenn a villamos közúti vasutnál.

A közúti vasut ugyanis nem teremt új forgalmat, hanem csak a jelenlegit bonyolítja le, aki eddig gyalog járt, vagy bérkocsit vett igénybe, az jövőben a vasutra ül fel, és mivel a gyalogjárók személyenként átlag 1 □-méter utcaterületet vesznek igénybe, a bérkocsinál még többet és a villamos közúti vasuton egy személynek 1/2 □-méter tér elégséges, világos, hogy a villamos közúti vasut a Király-utcai forgalmat nem hogy jobban terhelné meg, ellenkezőleg emancipálni fogja.

De nem tehető kifogás a közúti vasut biztonsága ellen sem, mert az sínpáron halad, közeledtét a megszokott harangszó jelzi, tehát mindenki által könnyen elkerülhető, gépezetét megbízható egyén kezeli, aki folyton a kalauz, ellenőr és a vasuton levő közönség ellenőrzése alatt áll, menetsebessége a minimumra szállítható le és a leggyorsabb menetből is 1/2—1 méter távolságban, tehát ugyszólván egy pillanat alatt megállítható. Sajnos, hogy ily biztosítékokat a lovak által vont kocsiknál hiába keresünk.

Aggályos csak azon körülmény, hogy az esetleges elgázoltatások egyrészt a kocsik nagy súlya miatt, másrészt pedig azért, mivel vaskerekeik síneken haladnak, súlyosabb természetűek

A veszélyesség pedig kizárólag a nagy menetsebességben rejlik, amely azonban a szerződés 13. §-a szerint hatóságilag korlátozható, és a vállalkozó a király-utcában percenként 125 méter gyorsasággal tervezi a menetet, ami megfelel körülbelül a lépésben haladó kocsik sebességének.

Egyébként a két utóbbi nehézség, t. i. a szerencsétlenségek súlyosabb természetűe és a menetsebességből származó nagyobb veszély nem vonatkozik kizárólag a keskeny és élénk forgalmu utcákon haladó villamos vasutakra, hanem az általános jellegű minden ily vasutnál.

Éppen azért a villamos közúti vasutakat a nyugati államokban tekintet nélkül az utcák forgalmára és szélességére, minden nehézség nélkül engedélyezik és azok be is válnak.

És ezen vasutnak kormányhatósági engedélyezése tárgyában 1897. évi július hó 3-án megtartott közigazgatási bejárás alkalmával a kormány részéről kiküldött műszaki közegok a külföldön szerzett tapasztalataik nyomán a király-utcai vonal ellen felhozott aggályokat teljesen alaptalanoknak jelentették ki.

Hiszszük ezek után, hogy végre-va-lahára elteszszük ezt az egyik tengeri kigyót képező ügyet az elintézett ügyek közé, s miután a szerződési-tervezet többi pontjai ellen érdembeli kifogás egyáltalában nem emeltetett: a pécsi villamos közúti vasut engedélyezése egyhangulag fog keresztül menni és elfogadtatni a hétfői közgyűlés által; bebizonyítva ez által a közgyűlés, hogy szakítani tud a szuggerráló, gyámkodó rendszerrel s hogy a magalában is meg tud állani: elfogadja azt, amit jónak, üdvösnek és szükségesnek lát a város és a lakosság érdekeire és elveti azt, amit károsnak, veszedelmesnek tart.

Már pedig aligha lesz valaki, aki károsnak és veszedelmesnek találná ezt a vasutat, amely a város közönségének egy krajcárjába sem kerül s idő multával tel-

jesen ingyen a város tulajdonába megy át. Ezért hiszszük mi, hogy ez egyszer győzni fog a jobb s hogy már a jövő tavasszal vígan fognak gördülni a villamos kocsik a város főbb utcáin.

* **Megváltoztatott közgyűlési határozat.** Az augusztus 23-iki városi közgyűlés az Angyal-féle malom évi 200 frtért, a Hebenstreit-féle malomházat pedig évi 500 frtért árverés mellőzésével adta ki bérbe, mert a tanács úgy referált, hogy árverésen sem lenne kedvezőbb eredmény elérhető, a jelenlegi bérlők pedig megbízható emberek. Ennek a határozatnak az Angyal-féle malomra vonatkozó része ellen több bizottsági tag felebbezett s annak cáfolatául, mintha ezért az objektumért 200 frt bérnél több elérhető nem lenne, bemutattak egy Weiller Vilmos által kiállított nyilatkozatot, a melyben ez a kérdéses malomért évi 300 frtot ígért fizetni. Erre a felebbezésre a belügyminiszter a következő határozatot hozta:

*Magyar kir. belügyminiszter 90953/III. szám. — Pécs sz. kir. város közönségének. — A város törvényhatósági bizottsága által folyó évi augusztus hó 23-án 113/11410. sz. alatt hozott határozatnak azon részét, mely szerint az Angyal-féle malomház árverés mellőzésével évi 200 frt bérért Weisz Mór jelenlegi bérlőnek további három évre bérbe adatott, az az ellen Pleininger Ferenc és társai által beadott felfolyamodvány folytán felülvizsgálván, ezennel *megváltoztatom* és elrendelem, hogy Weiller Vilmos részéről kötelező módon beígért 300 frtnyi bérnek kikiáltási ár gyanánt való vétele mellett a kérdéses malomház nyilvános árverés útján adassék bérbe. — Mert a Weiller Vilmos által tett ajánlat igazolja, hogy a malomház nagyobb bér mellett adható ki, ily körülmények között pedig az árverés megtartása a város érdekében tekvőnek mutatkozik. — Ami a *Hebenstreit-féle malomépület bérbeadását* illeti, a közgyűlési határozat ide vonatkozó részét *szűzül kivételesen jóráhagyom*, figyelmeztetem azonban a város közönségét, hogy az 1886 : XXII. t.-c. 120. §-a szerint a szabad kézből való bérbeadás csak akkor foglaltat helyet, ha a közárverés sikerre nem vezet, vagy a város érdeke kivételesen a magánutoni egyezkedést javallaná, mely körülmények felforgása jelen esetben nem igazoltatott. — Mivel a város közönségét a folyó évi szept-

Mert miután óhajtasom, nőül venni a leányt, — megnéztem az — anyját is.

— Ön nagyon circumspectus.

— Lássá, én nem voltam olyan elővigyázó, én nem is ismertem a feleségem anyját — és mégis boldogan éltem vele. Én nem is néztem sokat; láttam, beleszerettem és elvettem amugy huszárosan, einc, cwei és fertig.

— És ez olyan könnyedén, simán ment?

— Dehogyan ment simán, ha könnyedén is. Tudja . . . elmondom önnek, hadd okuljon belőle maga is . . . tehát tudja, mikor én a Terkámát először megláttam — a jégen történt — rögtön tisztában voltam vele, hogy ő, vagy senki más. Nem is haboztam soká, hanem felszólitottam a kapitányomat, ki szintén kinn korcsolyázott, hogy mutasson be.

— »De pajtás, én nem ismerem azt a hölgyet« szabadkozott a kapitány.

— »De feljebbvalóm vagy és barátom, tehát kötelességed segítségemre lenni. Ha te, mint idősebb, engem bemutatasz, látni fogja ez a kedves teremtes, hogy komoly férfivel van dolga.

— A kapitányomnak végre is engednie kellett és egy félóra korcsolyázás nekem unig elég volt, hogy a Terkám szívét elhódítsam. Megkérdeztem: hogy akar-e feleségem

lenni — és másnap már Bécsben voltam a kriegsministeriumban, hogy kieszközöljem a házassági engedélyt. A kauciót letehettem; szerencsére, mert Terka apja hivatalnok volt, amolyan magasabb rangu, a kinek azonban alig volt nevezetesebb vagyona. Mikor Bécsből lejöttem, elmentem egy bábra, a melyen Terka is jelen volt az apjával, meg garde-dame jával. És a Terkát egy párszor körülforgattam, elmondtam neki, mit végeztem Bécsben és visszavezettem női kísérelőjéhez. Aztán felkerestem az apját, kit elszólitottam a tarokkparti mellől, bemutatkoztam és előadtam kérésemet a leány kezét illetőleg.

— De hadnagy uram, szólt a Terka apja, én még nem ismerem önt, csak nem ígérhetem önnek mindjárt az első pillanatban a leányomat.

— Huszártiszt vagyok, a kaucióm megvan, különben a császár kabátját viselem s az elég garanciája becsületes voltomnak.

— Kérem, én nem kételkedem benne, de mégis . . . Látogasson meg kérem, és néhány hónap mulva . . .

— Néhány hónap mulva? Hát olyan türelmesnek gondolja érzelmeimet Terka iránt? Hisz az nem is volna szerelem! Uram, hallgasson szavaimra. Most mindjárt kezdődik a négyes, a mit Terka kisasszonynyal kell táncolnom, annak végével majd bátor leszek újra kérdezősködni: Igen vagy nem?

Azzal szalutáltam és ott hagytam az öreget. A négyes után újra fölkerestem. Ő még mindig nem gondolta meg magát, talán azért, mert tarokkpartnerjeit nem hagyhatta cserben. Mivel nem tudott határozott választ adni, azt mondtam neki, hogy hát csak kártyázzon nyugodtan tovább, majd beköszöntök a házába. Az öreg visszaült az asztalhoz, én pedig kocsiba ültem, a Terka velem, a szomszédfaluba egyenesen a paphoz hajtottam. Ott is egy kis erélyes fellépésre volt szükség, de végre a lelkész összeadott. Mikor másnap Terkával az apjához beköszöntöttem, ez bizony belenyugodott házasságunkba.

— Ennek igazán örülök!

— Minek?

— Hogy a Terka apja oly könnyen belenyugodott a változhatatlanba. Most ilyformán reményem van, hogy ön is be fog nyugodni, hogy azt a Terkát, aki szakasztott az anyja, az én Terkámát apai házából megszólttettem és a nénémhez biztos helyre kísértem, hol addig fog maradni, míg mi is elmehetünk a paphoz.

— !?! — De bizony nem fog maradni! A lakodalomra az én házamban is elég tág a hely. No so' se hittem volna, hogy ön — hogy te ilyen tüzről pattant legény vagy!

»Ölelj meg kedves, derék fiam!« cupp, cupp.

Petrus.

tember hó 15-én 1/316. sz. alatt kelt polgármesteri jelentés kapcsán a csatolmányok vizsgálása mellett további szabályszerű intézkedés végett értesitem. — Budapest, 1897. október 2-án. A miniszter meghagyásából Faschó Moys Sándor s. k. miniszteri tanácsos.

Miután a miniszter ebben a rendeletében kitanította a tanácsot és hűséges közgyűlési többségét a törvény rendelkezése felől, reméljük, hogy jövőben előforduló esetekben a városi közjavak béléleténél nem fogják azt többé szem elől téveszteni.

H i r e k.

Pécs, 1897. október 14.

Nem bírok meggazdagodni!

Dühöngök, mint a veszett tigris, vagy mint a ketrecbe zárt oroszlan. — És mért dühöngök? Mert nincs pénzem. És mért nincs pénzem? — Furcsa kérdés! Elég az, hogy dühöngök punktum!

Órült módjára járok föl és alá szobámban. Nem látok, nem hallok Szüntelenül a pénzen, ah a pénzen, jártatom úgy legparányibb, mint nagy, nagyobb, legnagyobb és legmesszebb menő gondolataimat!

Hiába tagadhatatlan, hogy »Geld regiert die Welt!« — Ez oly megdönthetetlen igazság, a mint megdönthető hazugság az, hogy nincs új a nap alatt. Még jönni fog, mert jönni kell, a jobb kor, mely után kormányozható léghajóval indulnak nászutra a fiatal párok; teljesen mellőzve ennek feltalálása körül tántoríthatatlan szorgalommal munkálkodó ama vakbuzgó, szerencsétlen martirokat, kik önbecsük biztos tudatában, a »kipróbálás« mütéte alatt, 500, 1000, vagy 10.000 méter magasságból potyognak alá, még csak egy »isten hozzád«-ot sem mondhatván tönkresilányítójuknak.

Órült módjára járok föl és a hopp! megaj! Ezt már említém; de se baj, indokolt, mert meg mindig órült módjára járok föl és alá szobámban.

Hitelképességem a lehető legrosszabb lábon áll. Ez azért van, mivel jótállókka nem rendelkezem.

A félvilágnak, helyesebben fél belvárosunknak és ami legeredetibb és legbosszantóbb: egy utcasarki hordárnak is tartozom.

A multkoriban ugyanis a fent említett hordár előtt menvén el, szájalmas külseje, nyomort, nélkülözést kifejező arca annyira megindított, láttára annyira megszállott a humanitás érzete, hogy alázatos kérésének nem tudván ellentállani, nagy kegyesen megígértem neki (becsületszavamat nem adtam), — mivel fabatkám se volt, — ha utam legközelebb erre visz, néhány fillért kap tőlem.

Jogosan e'dicsekedhet igen tisztelt hordár barátom társai előtt, hogy neki egy intelligens uri ember (már mint én) — adózik.

Viszont: még sem születtem egészen szerencsétlen csillagzat alatt. Bátran előhozakodhatom azzal, mellemet ütögetve, hogy én is hitelező vagyok!

Egy régi barátom már jó darab idő óta tartozik tiz forintommal (ezt is fogadáson nyertem tőle) és csak nagy önuralmának tudható be, hogy mindeztideig föl nem pofoztam, mert ami sok, az sok!

Hónapról-hónapra ígéreti, halasztgatja adóssága kifizetését; minden hónapban kapok tőle egy levelet, melyben írja, hogy majd jövő hó elején törlesztői becsületbeli adósságát. És e nóta már két esztendő óta járja.

Igazán dühös vagyok Szemes barátomra. A legnagyobb atkokat zúdítanám érdemekben még meg nem öszült fejére, ha nem félnék attól, hogy még valamelyik átkom megfogans aztán isten veled — tiz pengő.

*

Kopognak.

— Szabad! — kiáltom harsány hangon.

Egy kis fiu lép be.

— Képesi urat keresem, — szól félénken, látván mérges tekintetemet.

— Én vagyok! Mit akarsz kölyök! Mit hoztál fickó! — förmedek rá ily nyájas hangon.

A fiu megszeppen; reszkető kézzel nyújt át egy leragasztott boritékot, mondván:

— Szemes ur küldi önnek.

— Oh, a szemtelen! — kiáltok föl; majd intek a fiunak, hogy elmehet.

— Hah a ripók! az alávaló! a gyalázatos! az akasztófárávaló! a semmirekellő! a gézengúz! a pernahajder! az éhenkórász! a megatalkodott cimeres gazember! — rikácsolok lélekzetvétel nélkül mind hangosabban. Már megint firkantott, hogy a jövő hó elején megfizeti adósságát! Ezzel bosszantani akar, vérem fölláztatja, kitör szűk korlátaiból és akkor ütök, vágok! Ha most itt volna az arcátlan, először egynehányszor arcul billenteném, azután ugy széjjel szakgatnám, mint kandur macska az egeret.

A kezemben levő boritékot felbontatlanul számtalan darabokra szakgattam és zsupsz! . . . a papirkosárba vetettem.

* * *

Másnap takarítónőm tenyerén felém tartott vagy huszonnégy részből álló — tizes bankót!

Jenő.

Naptár 1897. október 15-én.

Naptár: péntek, október 15. — Róm. kath. Teréz. — Prot.: Teréz. — Görög-kel. (okt. 3.) Dénes. — Zsidó: Tischri 18. — Nap két 6 óra 5 perckor; nyugszik 4 óra 54 perckor. — Hold két 7 óra 5 perckor este; nyugszik 11 óra 5 perckor délelőtt.

Időjárás: hőmérséklet 10 Celsius fok meleg; légnyomás 750. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz, meleg idő várható.

Színház: »Kék asszony«, operett, itt először. Színügyi albizottság ülése d. e. fél 11 órakor.

— (Pécs város közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 11 órakor tartotta rendes havi ülését Majorossy Imre polgármester elnöklete alatt. Jelen voltak Krasznay Mihály, Egry József, Kindl József, Ullmann M. Károly, Szuly János, Tróber Aladár dr., Dragonescu Döme, Nagy Géza dr., Salamon József, Zavaros Péter, Cirer Elek dr. és Kovácsy Kálmán bizottsági tagok. Az egyes szakelőadók jelentései minden észrevétel nélkül tudomásul vétettek. Egy óránál tovább tárgyalták a Köszl-féle építkezési-ügyet, melyről alább számolunk be. Deák Ferencet, aki a budai külvárosi temetőben önkényesen egy siremléket körülrácsoztatott, felebbezésével elutasították s megbízták a tanácsot a legsürgősebb intézkedéssel a rácsolat eltávolítására. A kórházi bizottság bejelenti, hogy a pécsi közkórháznak jövő 1898. évi bevételei 13.297 frttal, kiadásai pedig 90.828 frttal irányoztatván elő, a hiány tehát a 85 kros napi ápolási-dijakból fedezendő. Továbbá elhatározták, hogy a kórházban lelki szolgálatot teljesítő sz. Ferencrendieknek a mult évre már megszavazott 400 frtot, továbbá jövőre minden évben ugyanennyit folyósítani fognak a kórházi pénztár terhére. A kórházi orvosok és tisztviselők fizetéseit elvileg még 1895-ben rendezték, de az akkor proponált fizetésjavítások tényleg még ma sem léptek életbe. Ennélfogva elhatározták, hogy a kórházi igazgató fizetése jövőben is 1600 frt marad, a főorvosé 1000 frtról 1200 frtra, az osztályorvosoké 800 frtról 900 frtra és a 3 II. oszt. orvosé 500 frt helyett 750 illetve 700—700 frtra emeltetik. Hasonlóképpen a gondnok fizetése 1200 frtról 1400 frtra, az ellenőré 800

frtról 900 frtra és ez összegek már a jövő évtől fogva tényleg folyósíttatni is fognak. Tekintve végül a pécsi közkórház nagy betegforgalmát, a belgyógyászati osztály, a hol átlagosan 180 beteg kezeltetik két orvos által, ketté fog osztatni és ennek következtében egy új főorvosi, egy új II. oszt. orvosi és egy új irnoki állás szerveztetik a fentebb kitüntetett illetményekkel. Mindezek jóváhagyása végett fölterjesztés intéztetik a belügyminiszterhez. Több apróbb ügy elintézése után az ülés, felére csappant taglétszám mellett, d. u. fél kettőkor véget ért.

— (Ujjoncok esküje.) Ma reggel fél kilenc órakor volt a pécsi helyőrséghez folyó hó 6-án bevonult ujjoncok eskütétele a belvárosi plébániatemplom előtt, mely után a templomban Magenheim József, plébános, ünnepies misét celebrált s a kóruson a 44-ik gyalogezred zenekara adott elő régi egyházi zenedarabokat. Az ünnepség fél tizkor ért véget s a királynak és hazának hűséget esküdött ujjoncok a katonazene hangjai mellett vonultak ki a laktanyákba.

— (A színügyi albizottság) rendes pénteki ülését, melyen a heti műsort alapítják meg, holnap, kivételesen, nem délután 5 órakor, hanem délelőtt fél 11 órakor, a »Kék asszony« főpróbája után fogja megtartani.

— (Első fecske.) Beállt az ősz, a farsangot előkészítő évszak; mulatni vágyó fiatalaink sietnek hát mulatságokat, táncoskoszorúcskát rendezni kóstolóul a későbbi bálók és táncestélyekhez. Jogakadémiánk ifjúsága az idén e téren legelő halad, mikor a mai nap tartott közgyűlésen elhatározta, hogy november hó 13. napján a »Vigadó« teremben lényes koszorúcskát rendez, melyhez a meghívókat a jövő héten bocsájtják széjjel. Meg is alakították a rendezőbizottság tisztikarát, még pedig a következőkép: elnök: Nagy Jenő, alelnök: Kaufmann Mátvás, pénztáros: Kovács Károly, ellenőr: Dvorszky József, czigányvajda: Fonyó István. Jogászaink táncestélyei a multban mindenkor fényesen sikerültek, hiszszük, hogy ez évben a régi hagyományhoz hűek maradnak.

— (Pécs város közegészségügye) a mint a tiszt főorvos jelenti, szeptember havában, ugy általában, mint az előző havhoz hasonlítva elég kedvezőnek jelezhető, miután ugy a megbetegülések, mint a halálosok száma apadt. Túlnyomóak e hóban leginkább a kisdetek- és csecsemőknél tömegebben felmerült heveny bélbántalmak voltak s ezek is csak a legszegényebb néposztályná jelentkeztek s a célszerűtlen táplálkozási viszonyoknak tudhatók be. A heveny fertőző kórok közül a szigeti külváros egyes utcáiban szörványosan mutatkozott a bélhagymáz. Az összes kórházak betegforgalma 29 esettel való apadást mutat. Ápolatott ugyanis augusztus hóban 599, szeptemberben 570 beteg. Élve született f. évi szept. hóban 117 gyermek, nem szerint 59 fi, 58 nőnemű, meghalt 84 egyén. Közköltségen 208 egyén gyógykezeltetett s láttatott el gyógyszerekkel. A piacra hozott élelmi cikkek és tápanyagok naponta megvizsgáltattak s 46 esetben romlott és éretlen gyümölcs, 3 esetben romlott hus, 2 esetben poshadt hal s 3 esetben hamisított tej

lett elkobozva. Egészségtelen lakás 3 lett hatósági asszisztenciával kiüresítve.

— **(Betörés Barcson.)** E cim alatt csak vasárnapi számunkban volt alkalmunk barcsi tudósítónk révén egy betörésről hírt adni, melyet ismeretlen tettesek Klein József nagykereskedő házába, illetve üzlethelyiségébe megkísérlettek, mely azonban a gazda ébersége folytán nem sikerült, már is újabb esetről adhatunk számot, ezuttal azonban a mérénylőkre nézve még kellemetlenebb kimennelével, miután rajta kapták őket, s ha nem is mindnyáját, — mivel többen vannak a jómadarak — hanem egy részét sikerült az előbbi esetből kifolyólag most rendkívül éberséggel cirkáló csendőrségnek azonnal in flagranti elcsipni. Ezuttal özv. *Kremsir* Károlyné, Barcs egyik leggazdagabb urnőjét szerencsétlenné meg a tisztelt éjjeli látogatók s minthogy megfoghatatlan módon sikerült nekik a lakásba bejutni, a legértékesebb dolgokból egy egész nagy gyűjteményt válogattak már össze, hogy azzal egyelőre odább álljanak. —

A *Kremsir*-ház Barcstelep főutcáján fekszik, egyike a legszebb emeletes házaknak, a legmodernebb, kényelmesebb berendezéssel és biztosításokkal, csodálatos mégis, hogy tudtak oda bejutni, csakis a cselédség gondatlanságának tulajdonítható. A tolvajok, holmi facér mesterlegények, munka és hely nélkül lévén, így gondolták maguknak szükségleteiket fedezni, esetleg egy kis fölöslegre is szert tenni. Na most elmélkedhetnek a hüvösön a dolog felől, mert bizton hiszszük, hogy még a többi is még kézre kerül, lakás és kosztról majd gondoskodik az állam. De a barcsiakra e második eset most nagyon megdöbbentő, mert ilyesmit sohasem ismertek, csak hirből és ez idén rövid idő alatt másodsor fordul elő. Nem hiába emelkedik Barcs, forgalma gyarapodik, vele természetszerűleg szaporodik az olyanok száma is, akik csak az alkalmat lesik és eltulajdonítják szívesen embertársaik tulajdonát. A községből város lett, a pátriárkális falusi szokások helyett a városi divatok is kerülnek felszínre s azért jó lesz ha az előbbi »diszrendőrség« helyett jól organizált rendőrség állittatik fel, a kik hivatásukat komolyan veszik és teljesítik, vagy a derék csendőrség létszámát megerősítik, mert különben tolvajlás s talán még nagyobb dolgok igen gyakran napirenden lesznek.

— **(Adó-ügyek.)** A pénzügyigazgató havi jelentése szerint Pécs város területén a lefolyt szeptember hó folyamán egyenes adók címén befolyt 19.026 frt 90 kr, a mult év hason időszakában 17.387 frt 08 kr, tehát az idén 1.641 frt 81 krral kedvezőbb az eredmény, mint tavaly. Folyó évi január 1-től szeptember hó végéig pedig ugyane címen összesen befolyt 250.835 frt 02 kr, a mult év hason időszakában 229.617 frt 46 kr. s így a befizetés 21 217 frt 56 krral emelkedett. Jelenti továbbá a pénzügyigazgató, hogy egyenes adó hátralék szeptember hó végével még mindig 90.000 frt állott fenn. Hivatkozik a pénzügyigazgató a legutóbb kapott miniszteri ukázra, kijelenti, hogyha ez a tulmagas hátralék megtelelőleg nem lesz apasztva, közzé teszi a 100 frtnál magasabb adózó hátralékosok névjegyzékét s egyben a városi adóhivatal ellen a felelősség kimondását fogja kérni.

— **(Újabb gyilkosság.)** Még nincs kiderítve a tegnap éjjel Patacon történt titokzatos gyilkosság s már újabb ilyen véres eset történt a pécsi járás egy másik községében, Herenden. Az egerághi körjegyzőséghez tartozó Herend községben lakott *Nagy* János, napszámosember, a ki rovott előéletű volt s többrendbeli lopás miatt életének nagyrészét a börtönben élte le. És neki lett tragikus vége a sötét éjszakában, a mikor a falu utcáin járt a helyett, hogy otthon aludta volna az igazak álmát. Gyilkosai az éjszaka sötétjében rátámadtak és a szó szoros értelmében összekaszabolták a testét, késekkel és valami sarlóalakú gyilkos szerszámmal. Ott találták meg szegény *Nagy* Jánost hajnalban az utcán, vérbe fagyva, haldokolva s mikor haza vitték, kevés időre rá kiszendvedt, anélkül, hogy felvilágosítást adhatott volna a véres esetről, vagy megnevezhette volna gyilkosait, a kik halálát okozták. A vizsgálatot megindították a gyilkosok kézrekerítése végett s az sikerrel is járt, mert elfogták *Kozma* Mihály és *Jó* Mihály, herendilakosokat, kik beismerték, hogy ők ölték meg *Nagy* Jánost, hogy kitöltsek rajta boszujukat.

— **(Egy havi rend.)** A polgármester jelentése szerint a letolyt szeptember hóban a közigazgatási iktatóba érkezett 1859 ügydarab, amiből 1772 intéztetett el; a rendőrkapitánysági külön igtató beérkezett 1779 ügydarab, amelyből 1701 darab nyert elintéztést. Bűnügy volt 4, vétség 45, kihágás 120, cselédkönyv kiadatott 17, igazolási jegy 18, iparigazolvány 13. Letartóztatva volt 82 egyén, kötött utlevéllel toloncoltatott 28, kísérettel 1. A szállodákban és vendéglőkben 558 utas szállott meg. A központban működő községi bíróságnál beadatott 478 panasz, végrehajtás volt 97, árverés volt 1. A bányatelepi községi bíróságnál beérkezett 110 panasz, végrehajtás volt 12. A megtartott két utóállításon mérték alá került 3 helybeli és 4 idegen illetőségű hadköteles, kik közül egy vált be. Utadó fejében 1617 frt 66 kr. folyt be, tehát 31 frt 25 krral kevesebb, mint a mult év hason időszakában.

— **(Lögyakorlat a Mecseken.)** Mint a rendőrkapitányság ma közhírré teszi, a Mecsekhegyi lövőtérén folyó hó 21-én és 22-én katonai lögyakorlatokat fognak tartani. Ez alkalomból a gyalog és kocsiközlekedés a Mecsek körül el lesz zárva.

— **(Köszl János építkezése.)** A ma megtartott városi közigazgatási bizottság hosszasan foglalkozott a Köszl-féle ismeretes építkezési ügygyel, mely annak idején oly nagy port vert föl a helyi sajtóban. *Tróber* Aladár főjegyző referálta az ügyet, elmondva annak egész genézisét. Köszl még f. évi július 7-én folyamodott, hogy a citrom-utca 2. sz. alatti házán részleges átalakításokat eszközölhessen, amire nézve a tanács megadta az engedélyt. Tényleg foganatba is vette az engedélyt, amelyet azonban Köszl önkényüleg túllépett, magas ajtófeleket, amelyeket valahonnét olcsó pénzen szerzett be, alkalmazott, s ennek következtében egyik korhadt gerenda leszakadt. A főmérnök ennek következtében a további építkezést betiltotta. Köszl ezután a tető magasztásáért folyamodott, amit az építkezési bizottság nem javasolt engedélyezendőnek. A tanács ennek következtében visszavonta a Köszlnek már kiadott engedélyt és utasította, hogy a régi épületet közveszélyes voltánál fogva távolíttassa el s helyére az építk. szabályren-

delet 21. §-a értelmében csakis emeletes házat építhet. Köszl újabb kérelmet adott be, de ezt is elutasították, ami ellen felebbezéssel fordult a közigazg. bizottsághoz. Indokaiban azt igyekszik bizonyítani, hogy a tanács eljárása nem volt törvényes, majd az összes helyi újságok ellen kifakad, a melyek a konkurrencia malmára hajtva a vizet, ő ellene törnek. Kéri tehát a kir. államépítészeti hivatal szakvéleményét. Ezután fölolvasták Klein osztálymérnök és Rauch főmérnök két ellentétes szakvéleményét, minek következtében *Tróber* főjegyző proponálja, hogy az elutasító tanácsi határozatot a bizottság is tegye magáévé. *Kovácsfy* kir. mérnök teljesen kimerítve látja az ügyet s az újabb vizsgálatot feleslegesnek tartja. Az engedélyt megadandónak véli. *Egry* József elutasíttatni kívánja Köszl, mivel nem tartotta be az engedélyt. Hisz ismeretes Köszlnek mindenkor eljárása, mely szerint túltenni igyekszik magát a törvényen és szabályokon. Ezzel az emberrel olyanok történtek a multban, melyek türehetlenek. Részéről nem akar túlmenni a kéretmező kívánságán, hanem kiküldeni óhajtja a kir. mérnököt. Szépészeti szempontból is kifogása van az engedély kiadása ellen. Lám, a Klein háza valóságos palota a Köszl kulipintyójához képest, s be kellett rukkolnia az utca színvonalába s házát emeletesre venni, mert hát a §§-ok így diktálják, s különös, Köszlnek mégis megadják az engedélyt, ahogy ő akarja. Pedig hát az a szabályrendelet egyformán kötelező mindenkire nézve. Ajánlja, hogy most érdemileg ne határozzunk. *Nagy* Géza dr. okvetlenül eldöntendőnek véli a kérdést, mert a kiküldetéstől újabb eredményt nem vár. Szerinte a városi mérnök urak lépték túl a hatáskörüket, midőn a szakkérdésen kívül még más szempontokra is kiterjeszkedtek. A méltányosság- és humanizmusnak semmi köze a technikához. A tanács a két mérnöki jelentésből a meg nem egyező pontokat nem vette figyelembe, csupán azokat, amelyek egyezők, s ennek alapján logikusan vontak le a konzekvenciákat, szakközvegeinek jelentéseiből, amelynek alapján aztán megtagadja az engedélyt. *Szuly* János nem lát legkevesebb logikát sem a tanács intézkedésében. Mivel az épület falai jók, Köszl második kérvényét teljesítendőnek tartja. *Majorossy* polgármester rekapitulálja az eddig elhangzottakat, annyit konstata, hogy tulajdonképpen a Köszl fővényése, s nem a tanács eljárása az oka bajainak. Ha nem vett volna ószeresektől olyan nagy ajtót, talán le sem szakadt volna a rozszant tető, talán csak akkor szakadt volna le, midőn kész lett volna az épület. Nézete szerint most kell érdemileg határozni. *Egry* József nem óhajtja elhamarkodni a dolgot, mert kiteszszük magunkat annak, hogy az érdekeltek megfelelő határozatunkat. *Tróber* főjegyző szerint a tanács az első kérelmet meg nem tagadhatta. De Köszl egész viselkedéséből csak azt látjuk, hogy mindenképpen ki akarja játszani a hatóságot, hogy részletekben nyerje meg azt, amit egészében megtagadtak tőle. *Kovácsfy* és *Kindl* föl szólalásai után ismételve hosszabb vita indul meg a kérdés feltevésénél, nagy nehezen ezen is átesvén, háromszori felállítás általi szavazásban 7 szóval 5 ellenében a tanácsi javaslat ellen döntöttek s Köszlnek megadták az építkezési engedélyt tetőmagasztásra is azzal, hogy új gerendákat tartozik alkalmazni s tíz év múlva ugyanarra a helyre emeletes házat építeni, amely kötelezettségek telekkönyvileg is feljegyeztetnek.

— **(Lovas-kürtösök a honvédségnél.)** A honvédelmi miniszter egy rendeletével a királynak Schönbrunnban kelt legfelsőbb elhatározása alapján a honvédegyalozezredeknel őrmesteri rendfokozatban lévő lovasított ezredkürtösöket rendszeresít. A honvédegyalozezredek loállománya ez által ismét huszonnyolc lóval szaporodik. A legénység állományát pedig huszonnyolc valóságos őrmesterrel és tizenkét

altiszttel szaporítják. Az ezredkürtösökül kijelölendő embereket október 15-ével a honvédszár ezredéhez vezénylik, hol hivatásuknak megfelelően 1898. évi január 31-ig az ujonccokkal együtt a lovaglásban s azonfelül a lóháton való kürtölésben képezik ki őket. A lovagolni tanuló őrmestereket kiképzetésük ideje alatt a gyalogság gyakorlatai alkalmával több ízben be fogják a gyalogezredhez hívni.

— **(Katonai felülvizsgálat.)** Rendkívül népes volt a vármegye házában ma tartott katonai felülvizsgálat, a mi érthető is, mert hiszen az idei fősorozáson felülvizsgálatra utasított hadkötelesek nagy részét ma vették vizsgálat alá. Vagy száz felülvizsgálandó jelentkezett a közös hadsereg és a honvédség részéről, kiknek nagyrészét azonban újabb felülvizsgálatra utasították.

— **(Tolvaj kergetés.)** Tegnap este egyik pálya-utcai korcsma udvarában Rác János, pellérdi lakosnak ott álló kocsijáról egy csavargó kinézésű fiatal suhanc leemelte a gazdának a téli kabátját. Már kezdett a zsákmánnyal az esti szürkületben kifelé lopózni az udvarból, mikor egy a házhoz tartozó cseléd észrevette és lármát ütött. A lármára kiszaladt a borivóból Rác János uram is és mintha csak tudta volna, hogy az ő kabátját viszi a tolvaj, utána rohant. És ez volt szerencséje, mert a tolvaj nem birt elöle eltűnni s bár már a balokányi sétatér megettéi közbe is elért, a káros mindegyre üldözte. Itt a tolvaj, szorulni érezvén a helyzetet, eldobta magától a lopott kabátot, melyet a gazdája nagy

diadallal kerített a kezébe s hagyta futni a tolvajt, a ki a basamalomi uton el is tűnt a szeme elől.

— **(Egyházmegyei hírek.)** Jäger Géza, segédlelkész, Bogdásáról Püspök-Bogádra Káin Ábel Gyulajovancáról Bogdására, Ács János pedig Gyulajovancára helyeztettek át.

— **(Katonai hir.)** Panos Alajos ezredes, az 52-ik gyalogezred parancsnoka, Budapestről tegnap este Pécsre érkezett s ma szemlét tartott az ezred felett.

— **(A zsinati vizsgálatok eredménye.)** A múlt hó 28-án és 29-én tartott lelkeszi vizsgálat eredményét ma délelőtt hirdette ki a vizsgáló bizottság. A vizsgázók közül Rainer Ferenc dicsérettel és a Krahl-féle jutalomdíj elnyerésével képesítették. — Cernohorszky József, Fuchs Vilmos, Neumayer Dezső, Molnár József és Szabó Dezső szintén sikerrel letették a vizsgát.

— **(Tanítók gyűlései.)** Az országos izraelita tanítóegyesületnek baranya-, somogy- és tolnamegyei fiókköre ma délelőtt tartotta Mohácson az izr. hitközség tanácstermében évi rendes közgyűlését, melyet tegnap este 6 órakor előértekezlet előzött meg. Az elnöki megnyitó után a múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvét hitelesítették, majd az izr. tanügyi kongresszus kérdését vitatták meg Flesch Ármin dr., mohácsi főrabbi előadása után. Löb Simon, dunaföldvári tanító, az olvasástanításról és az olvasókönyvekről értekezett; Hoch József, pécsi tanító pedig a családot és iskolát állította párhuzamba a nevelés szempontjából.

Délben bankett volt, melyen a közgyűlésen megjelent tagok teljes számban vettek részt. — Ugyancsak ma tartotta Bar.-Baánban a baranyavár-vidéki róm. kath. esperesi kerület tanítói kara rendes évi közgyűlését, mely a lapunkban annak idején részletesen közölt tárgysorozat szerint folyt le.

— **(Országos vásár.)** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy a somogy-megyei Kadarkut községben a november 1-ére eső országos vásár ez évben kivételesen október 25-én tartassék meg.

— **(Sebes hajtás.)** Két vidéki fuvarost vontak ma felelősségre a rendőrségnél sebeshajtás miatt. Egyikük, Nagy Pál, egerághilakos, egy öreg asszonyt is majd elütött kocsijával a siklósi-utcán, de azért még a Bedő sarkán álló rendőr is alig tudta csendesebb hajtásra szorítani. A másik meg a Ferenciek-utcáján vágatott végig kocsijával, a legnagyobb forgalom idején. Most mindakettőnek 5—5 frt pénzbírságot kell fizetnie.

— **(Kutya-hecc)** Abból az alkalomból, hogy az előfordult két veszettségi eset folytán, a rendőrfőkapitány negyvennapos zárlatot rendelt el a kutyákra: ma reggel épületes kutya-hecc folyt le a piacon. Ott csak úgy csatangoltak a szájkosár nélküli kisebb és nagyobb ebek, mint ezelőtt s a pecérek most is hajtóvadást rendeztek rájuk. Hogy s hogy nem, a Takarékpénztár építkezésénél épen reggeli sziesztáját tartó munkásnép közül aztán a gyerekek kiváltak és az üldözött kutyák pártjára állva, mikor azok már abban

számtalan vonatkozással a kettejük szive titkára is, amely a lelkükön feküdt, de nem jöhetett még az ajkukra.

Mikor a kedves levélkét lepecsételte és a címet ráírta, a folyosó végén levő levélszekrénykébe dobta. Azután hamar visszaosont a szobácskájába és lefeküdt a csinos, hótiszta ágyra, mely a Ruthé mellett állt.

Nemsokára mély álomba merült. Duncanról álmódott, de egy gonosz arc tolakodott közéjük, amelyet azonnal fölismert. Az a nyugodt, hideg és gonosz arc Stanton Lénáé volt.

Madame Christine a rendes szokásához híven minden reggel megvizsgálta a levélszekrényt. Azokat a leveleket, amelyek le voltak pecsételve, föl bontotta, s ha a tartalmuk nem tetszett, visszaadta az illetőknek, erősen megdorgálva őket.

— Mi ez? — mondta csodálkozva, mikor a kis Madge levelét meglátta. Nini, ezt a levelet már le is pecsételték.

Anélkül, hogy sokat gondolkozott volna, hirtelen föl bontotta a borítékot és sötét arccal olvasta végig a tartalmát. Semmit sem gyűlölt a madam annyira, mint a szerelmes leveleket.

Annyi bizonyos, hogy az intézetbe az ilyen »billet-doux«-félék nem juthattak be, de innen sem juthatott ki olyasmi. A madám árgus-szemmel vigyázott az ilyesmire.

Dühösen, összeráncolt homlokkal meghuzta a szolgál szobájába vezető csengetyüt.

— Minna — mondta a szolgálónak, aki a csöngetésre elősietett — küldje azonnal hozzám miss Meadows Madget.

— Szegény kis teremtes! gondolta magában részt-

urát, aki oly csinos és üde fiatal ember, mint az, aki előtte állt. Többnyire mégis az igazságtalanság uralja a világot. Ő azonban sokkal jobb üzletember volt, hogyszem csodálkozásának kifejezést adott volna. Azért csak odavetőleg mondta:

— Beszélje el a dolgot uram, beszélje el.

És Duncan hozzáfogott az elbeszéléshez. Elmondotta minden tartózkodás és kimélet nélkül, hogy mint vezette el Madget a kerti ünnepélyről, s titokban megesküdött vele, s azután mikor elbucsztak egymástól, ünnepélyes fogadást tettek, hogy a következő reggelen találkozni fognak. Azt is elbeszélte, mily rettenetes fájdalom vett rajta erőt, mikor másnap hiába várt rá, mert Madge nem jött. Mikor pedig keresésére indult, Meadows Georg házát üresen találta.

— Nemde, úgy hangzik ez a történet, mint valami regény? — tette hozzá Duncan fájdalmas mosolylyal a fejét tenyerébe temetve. De nekem föl kell őt találnom! kiáltotta föl erélyes hangon. Az egész világot átkutatom, mert látni akarom újra Madget, még akkor is, ha az egész vagyonomat föl kellene áldoznom e célra.

Duncan az ablakon kitekintve az utcára uézett. Nem sejtette, hogy tőle alig egy mértföldnyire van Madge, a ki könyves szemekkel tekintett ugyanakkor az égre, s utána vágyódott, Duncan után, kitől a végzet elszakította ilyen messzeségre.

Néhány pillanatig mind a ketten hallgattak.

— Talán — mondta mr. Frampton azután, a csendet megtörve — egy korábbi tisztelő is van a játékban?

— Meg vagyok győződve arról, hogy ez az eset nem áll fönn — felelte Duncan kisé hevesen.

a veszedelemben forogtak, hogy hurokra kerülnek, megriasztották őket s a derék pecérek mindig a siker előtt sülték föl. Végre is annyira ment a kutyahecc, hogy rendőröket kellett kirendelni a városházáról, a kik aztán a rakoncátlankodó kölykeket munkájukra kergették, hogy ne gátolhassák meg továbbra is sikeres működésükben a pecéreket. Ajánlatos is, hogy minden ebtartó polgár betartsa a hivatalos rendeletet s vagy szájkosárral lássa el kutyáját, vagy tartsa otthon megkötve, míg az elrendelt ebzárlat megszűnik.

Órák ezüst arany tárgyak és ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, felfrissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti *Schönwald Imre* órák és ékszerész Pécs.

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1897. évi október hó 19-én.

1. Koschvitz Antal és társa — Ács Károly d. e. 9 óra.
2. Róth Ármin — Mándy Samu délelőtt 9 és fél óra.
3. Weitzl Miklós — Deli József d. e. 9 és fél óra.
4. Kriszháber Márton — özv. Faddi Józsefné és társai d. e. 9 és háromnegyed óra.
5. Heller Adolf — Gjipalo Simon d. e. 10 óra.

Művészet, irodalom.

○ **Brankovits György.** A tegnap esti előadást nem számíthatja sikerei közé szintársulatunk. Obernyik Károlynak az irodalomtörténet lapjain kissé érdemén felül is feldicsért történeti drámájában nem lévén egyetlen szerep sem, hol páthosszal, vagy üres kiabálással hatni lehetne, a tegnapi est szereplői — az egy Csikyt kivéve — szinte erőtllenül, tanácstalanul mozogtak szerepeikben s megbizonyították — akaratukon kívül — azt a többször emlegetett tényt, hogy most a társulat drámai személyzete nem áll valami erős lábön. Értjük itt a tulajdonképeni drámát s nem a színműveket, melyekben más tónus, más alakítás szükségeltetvén, ott sikere eddig is nagyobb volt már a társulatnak. A tegnapi estének mindenek előtt a szereposztását nem tartjuk szerencsésnek. *Szohner Olga* a fiatal Brankovits István szerepében nem birt a legkevésbé sem érvényesülni s így járt *Kőrösi Juci* a fiatal Hunyady Lászlóval. Ne feledjük el, hogy ama nagy idők ifjai nem voltak olyan tejarcu, gyengehangu s legfeljebb a toalettjükre gondot fordító legénykék, mint a hogy a szereplők adták őket; óh, a csaták zajában nagyon hamar férfiakká erősödtek ők s Obernyik darabjában is nemcsak epizodakokul, hanem a drámai hatás előmozdítóul szerepelnek. Aztán meg a szerb nemzet *nagyjai*, a három szerb főúr, isten ucsese úgy nézett ki, hogy a mi paprika-áruló szerbjeink hozzájuk képest előkelő főurak még a — piacon is. A negyedik felvonásban zavar is támadt a rendezés körül

és a szereplők egyizben megismételték mondókáikat, másizben elhagytak egypár dialogot, hogy minden a helyes kerékvágásba jusson. Különbben nem tudtak érvényesülni *Borbély* és *Hevesi Gábor* sem s az est sikerét legfeljebb ha *Kovács Mariska (Mara)*, *Somogyi (Brankovits Gerő)* és *Bihari (Muráth)* mozdították elő. Hanem *Csiky* annál inkább ragyogtatta nagy színi tudását és őseredeti tehetségét a címszerepben s hogy a meglehetősen szépszámu közönség a fentebbiek dacára is meg volt elégedve az előadással: az egyedül az ő érdeme. Az öreg despotát, ki fiait küldi kezesekül a törökhöz a béke érdekében, minden jelenetben fokozódó hatással és nagy tanulmányra valló alakítással adta s a hatást szinte az idegeket megbénító fokig csigázta fel, mikor megvakított fiait elébe vezették. E felvonás után háromszor tapsolta a közönség a lámpák elé, a mit meg is érdemelt. (→)

○ **A „Kék asszony“ főpróbája.** Holnap reggel nyolc órakor tartják meg a színházban a holnap (péntek) este először színpadra kerülő nagyhirű francia operettnek, a »Kék asszony«-nak főpróbáját, melyre *Somogyi* igazgató meghívta ma a színiügyi bizottság tagjait és a sajtó képviselőit is.

○ **Olesó könyvtár,** szerkeszti Gyulai Pál, kiadja a Franklin-Társulat. A népszerű vállalatnak ismét hat kötete (376—381) hagyta el a sajtót, a következő eredeti és fordított művek. *Pry Pál* megházasodott. A nagy konyeles bohózatot bizonyára sokan megnevezték már. Egy-egy mondása szinte szálló igévé is lett. Most *Mathews* egy pompás

Ez a gondolat mégis iszonyuan kizozta. Madget csaknem istenitette. Forró, szenvedélyes szerelmet hordozott szívében, ami az istenítéssel párosult. Az ilyen szerelem pedig rendkívül fogékony a féltékenykedésre. Duncan pedig már is féltékenykedett.

Nem is tudta elviselni a gondolatot, hogy Madge, az ő kis Madgeja, akit örülten szeretett, más iránt vonzalommal viseltett volna, s mikor elpirult, mikor sóhajtozott, az mind annak a másiknak szólt.

— Nos — mondta *Mr. Frampton*, mikor Duncan fölemelkedett, hogy távozzék — amit csak megtehetek az érdekében, azt meg fogom tenni. Ön tudja, hogy rendkívül ügyes titkosrendőr áll szolgálatomban, s remélem, hogy a lehető legrövidebb idő alatt már sikert mutathatok fel. Kérem, hogy pontos címét hagyja nálam azon esetre, hogy az eredményt hamarosan közölhessem önnel.

— Azt hiszem, *Daleville*be térek vissza, s legalább négy hétig maradok ott. Még mindig azt hiszem, hogy Madge vissza fog térni oda, vagy pedig irni fog nekem.

Mr. Frampton följegyezte a mondott címet, s őszinte sajnálatát fejezte ki a fiatal embernek, aki ilyen sovány reménnyel áltatta magát.

Az ő nézete, mielőtt Duncan a történetet, befejezte volna, már is szilárd volt. Meg volt győződve ugyanis afelől, hogy a fiatal asszony a régi szeretőjével megszökött, miután elhamarkodott házasságát keservesen megbánta.

— A legnagyobb bizalommal vagyok az ön hires ügyessége iránt — mondta Duncan, megszorítva *Mr. Frampton* kezét. Én minden reményemet abba helyezem,

hogy ön feltalálja Madgét. Nem tudnám, de nem is akarom hinni, hogy ő megcsalt volna. Előbb hinném azt, hogy nem igaz a menyország, mint azt, hogy az én kis feleségem megcsalhatott volna!

A sötét éj borította fátyolát a madame *Christine* nevelő-intézetére. A lámpákat a fiatal leánykák szobáiban eloltották, mert kilenc órakor, tekintet nélkül azokra, a kik még fenn óhajtanának maradni, elzárták a gázvilágítást.

Csak Madge szobácskájában égett még a kis méceses, libegő-lobogó lángot vetve az ablakára. Erről már a barátnőjéért szorgoskodó *Ruth* gondoskodott.

— Oh! én istenkém — sóhajtozta Madge magában, viruló arcát a levélre hajtva, melyet *Duncannak* irt. Azt hiszem, bármi örülségre is kész volnék, csak hogy innen megszabadulhassak. Szegény kedvesem! — sóhajtozta újból. Szeretném tudni, mit gondolt, mikor az idő elmúlt és én nem mentem el a találkára? Természetesen, elment a házba, ahol megmondta neki *Anna néni*, hogy hová vittek onnan. Duncan bizonyára itt lesz már holnap, hogy elvigyen innen — susogta szemérmes pirulással.

Többször is átfutotta a levelet, melyet vérző szívvel irt neki az intézetből.

Kedves, szerény levélke volt ez, mely a »Kedves Duncan!« megszólítással kezdődött, s az »ön őszinte Madgeja« aláírással végződött.

Éppen olyan volt ez a levél, mint amilyent csak az ártatlan és tapasztalatlan leánykák irhatnak. Minden sorában fölcsillant a szerelmes gyermek észjárása, s a félig titkolt érzelem, melyet a fiatal férje iránt érzett,

bohózatban megírta Pry Pál megházasodását. Persze hogy ez is tele van kacagtató helyzetekkel, ötletes vidámságokkal. A darabot annak idején a Vigszínház is előadta és nagy sikere volt. Olvasva, vagy műkedvelők színpadán előadva sem téveszti el a hatását. Mihályi József fordította magyarra. Ára 20 kr. — A magyarság az Árpádok korában. Ily címen Lány Gyula egyetemi tanár egy tartalmas és felette értékes tanulmányt írt Árpádkori műveltségünkről. Lány tanulmánya minden művelt magyar emberek kedvelt olvasmánya lesz, 20 kr-ért kapható. — Thakeray magyarul. Az angol regényírók egyik legkiválóbbjának, Thakeray hírneves regényét Esmond Henriket közli az Olcsó könyvtár legújabb két kötete. A magyar fordítást hozzá értő Szász Károly és Szász Béla együttesen végezték. A terjedelmes két kötet ára 1 frt 20 kr. — Johnson Sámuel. A legnagyobb essayistának, Macaulaynek, a tanulmányai közül való az Olcsó könyvtár ez új füzet. A gyönyörű tanulmányt Aszalay Gyula jól fordította le. Ára 10 kr. — Madár távlatból. Szász Károlynak, irodalmunk e régi jeles munkásának kisebb irodalmi tanulmányait adta ki ily címen az Olcsó könyvtár. A tartalmas és olvasmányainkat kitünően szolgáló könyvecske ára 20 kr.

○ **Nemzeti kérdés Magyarországon.** Az Atheneum r. társaság kiadásában megjelenő, »A magyar nemzet története« című tíz kötetes nagy munka (milléniumi kiadás) kilencedik kötetének folytatásaként megjelent a 127. és 128. sz. füzet. Ebben Ballagi Géza »A nemzeti államalkotás (1815—1848.)« történetével az 1839—40-iki országgyűlés pártalakulásának, nevezetesen a liberális párt létrejöttének ismertetése mellett különösen bőven foglalkozik a magyarországi nemzetiségi kérdésekkel. Ezen füzetekhez is erre a korra vonatkozólag igen érdekes szövegek és műmelléklet van csatolva. Így »Jelenet az 1838-iki árvizből«, »Deák Ferenc betérjeszti a büntető törvénykönyvről szóló javaslatot.« Feszty Árpád fallfestménye a törvényszéki palotában stb. Egyes füzet ára 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

Törvényszék.

§ **Eladták a gazda gabonáját.** Stauber Sándor dunaföldvári kereskedő megbizta Cinder György és Tamási György dunaföldvári fuvarosokat, hogy az általa megvett gabonát szállítsák rendeltetési helyére. A megbízatásnak azonban nem tettek eleget, mert a gabonát a helyett, hogy rendeltetési helyére vitték volna, eladták s a pénzt pedig szépségesen zsebrevágták. A törvényszék e miatt most Cinder Györgyöt 6 havi börtönre, Tamási Györgyöt pedig 3 havi fogházra ítélte.

§ **Hős menyecske.** Kardos menyecske hírében állott Kis-Székelyen Preiner Katalin férjezett Puc Sándorné, a ki fejstét ragadott, midőn nála Füves József, Gyurica Márton és Ferenc János megjelentek, hogy tőle 80 krajcár adóhátralékát beszedjék. A hős amazon a fejstével Füves József kezét megvágta, Ferenc Jánost pedig egy kanna vízzel leöntötte. Preiner Katalint hatóság elleni erőszak miatt ezért 1 havi fogházra ítélte a törvényszék.

§ **Verekedő asszonyok.** Dunaföldvárott az utcán összeküldöztek Horváth Jánosné és Hambalgó Jánosné, akik ugyancsak szórták egymásra a becsmérő szavakat. Majd Hambalgóné segítségül hívta az urát, a ki csakhamar meg is jelent és Horváthné azon kihívására: hogy »gyere be te élnetellen, ha kurázsíd van« bement Horváthékhoz és az asszonyra, a ki a konyhába menekült, rátörte

az ajtót és kit jól helybenhagyta. A kir. törvényszék ezért Hambalgóra 14 napi, feleségére pedig 8 napi büntetést mért.

§ **Késelő legény.** Lada György regölyi legényt besorozták huszárnak s most már azt hitte, hogy neki minden szabad, még vért is ereszteti. A vitézkedő hadfi ugyanis összevesztett Kovács Mihálylyal és egy konyhakéssel megszurkálta. A kir. törvényszék Lada Györgynek azzal magyarázta meg, hogy a katonának sem szabad vért ereszteti, hogy őt 6 havi börtönre ítélte.

T a n ü g y.

(**Siketnéma-intézet Kaposvárott.**) Kaposvárott a dunántúli megyék siketnémái oktatására intézetet állítottak föl. Az új siketnéma-intézet fölállítása első sorban vizeki Tallián Gyula somogyvármegyei főispán érdeme. Az intézet, mely ugy a vallás- és közoktatásügyi, mint a kereskedelmi és belügyi miniszter támogatásában részesül, az idén már megkezdte működését. A dunántúli megyék fő- és alispánjai, valamint országgyűlési képviselői magukévá tették a szerencsétlen siketnémák ügyét s így remélhető, hogy az intézet legközelebb új s modern épületet nyer.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október 14-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Egy rakás vicinális tárgyalását fejezte be ma a t. Ház.

Major Ferenc nagyobb gondot ajánl fordítani a kormány részéről a közérdekre a vicinálisok engedélyezésénél, no meg a közérkölesiségre.

Sima Ferenc azt hozza föl, hogy egy vicinálisra többeknek adnak engedélyt, hogy a kormány valamennyit kézben tarthassa.

Madarász József megszüntetendőnek tartja a visszaéléseket.

Ezek után megszavazták az összes szóban levő vicinálisok engedélyezését.

Hasonlóképpen megszavazták a Spanyolországgal a találmányi szabadalmakra nézve kötött egyezmény becikkelyezését.

Bánffy Dezső b. felel ezután Lukács Gyulának egyik régebbi interpellációjára. E szerint a fiumei kormányzói állást legközelebb be fogja tölteni. A fiumeiek autonómiája érintetlenül hagyatik, de a törvények keretében Fiume minél szorosabban fűzetik Magyarországhoz. Politikai és közjogi hovatartozandóságát Magyarország és Horvátország regnikoláris uton fogja végleg szabályozni. De addig is, a provizorium alapján, a magyar kormány kötelessége törvényeinket Fiumében rendelettel életbeléptetni. Teljesen jogosulatlan a fiumei reprezentanza követelése, hogy a magyar törvények kiterjesztéséhez véleménye a fiumei kormányzó utján kikéressék.

A többség a választ tudomásul veszi.

T Á V I R A T O K.

— **Királyi vadászatok.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A király ma este nyolc órakor Budapestről Gödöllőre utazik. Holnap és holnapután szarvas-cserkészlet lesz a szentkirályi erdőben, az után a király résztvesz az őszi társas vadászatokon. Vele vadászik Lipót bajor herceg is.

— **Stefánia utazása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Stefánia, özvegy trónörökösne, Galiciába Landshutba érkezett, hol Potocky Román gróf vendége.

— **Gabona-uzsorások.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A gyulai törvényszéknél több vésztoi lakos feljelentette Korn Ignác és Szász Lajos vésztoi kereskedőket, kik óriási gabona-uzsorát folytattak. Tavaszzsal kölcsönzött öt forintért aratás után egy métermázsza buzát kellett adni nekik, a mi négy hónapi időre háromszorosan uzsoraszámba megy.

— **Beteg énekesnő.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Patti Adél Párisban súlyos betegen fekszik.

— **Hála a királynak.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A király szoboralapítványaiért hódoló halát tolmácsoló fővárosi diszküldöttséget ő felsége folyó hó 18-án (hétfőn) fogadja a budai várban.

— **A csendőrség szaporítása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A magyar királyi csendőrség szaporítása céljából legközelebb Győrben új csendőrszárny alakítatik. A telen újabb szárnyak létesíttetnek és a csendőrség létszámát is fel-emelik.

— **Kihallgatás a pápánál.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A pápánál — hosszabb szünet után — ma volt az első kihallgatás. A sixtini kápolnában tartott misén ötszáz zarándok, köztük százhatvan irországi jelent meg. Az után elvonultak a pápa előtt. Leo pápa egészsége kitűnő. A kápolna elhagyásakor a közönség lelkes óvációkban részesítette a pápát.

— **Egy herceg balesete.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Napoleon Victor herceg Brüsszelben kocsijával felfordult, de csak könnyedén sérült meg.

— **A provizorium a pártokban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Kossuth-párt ma este, a nemzeti párt szombaton fogja tárgyalni a provizoriumról szóló törvényjavaslatot.

— **Amerikai csodálkozás.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Schermann, északamerikai külügyi államtitkár, jegyzékben fejezte ki csodálatát Anglia magatartása felett, hogy az nem vesz részt Oroszországgal és Japánnal együtt a főkadászatok vitás ügyének rendezése végett tartandó konferencián.

— **Megcáfolt összeesküvés.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A lapok híre, hogy a cárnak varsói tartózkodása alatt ellene szőtt összeesküvést fedeztek volna fel: teljesen alaptalan.

— **Hajó összeütközés.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Tonkingnal a »Rafael« nevű francia hajó egy kínai naszáddal összeütközött és elsüllyedt. Harminc ember a vízbe fult.

— **A legújabb kongresszus.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Nagyszébenben ma megnyitották a görögkeleti román egyházi kongresszust.

— **Obstrukció a sztrájk ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az egyiptomi vasut igazgatósága kijelentette, hogy ha az angol cégek a sztrájk miatt nem szállítják a hátralékos géprészeket, azonnal más országban rendel meg azokat.

— **A szikszói választás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szikszón ma van a képviselőválasztás. Lapunk zártaig érkezett jelentés szerint Darvas kormánypárti jelölt nagy többségben van Putnoky ellenzéki jelölt fölött.

Laptulajdonos	Felelőszerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV	PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF	kiadó.

Hirdetések.

6271. szám.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárдай kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szedlár Marinka férj. Jnicsin Márkóné dályoki lakos végrehajtatonak Kolutác Ilia baranyavári lakos végrehajtást szenvedett ellen 300 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverés a dárдай kir. jbiróság területén levő, a baranyavári községben a 1149. sz. felvett 83. hrsz. 82. sorsz. házra és belsőségre 779 frt — a baranyavári 1162. sz. tjkvben felvett 210 a, 473 a, és 667 b, hrsz. ingatlanokra 805 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi november hó 3. napján d. e. 10 órakor Baranyavár községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 27 frt 90 krt 80 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881: 60. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságánál 1897. évi július hó 12. napján.

Maurer kir. albiró helyett

Molnár
kir. aljbiró.

6268. sz.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárдай kir. járásbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bihari Benő ügyvéd dárдай lakos végrehajtatonak, Dr. Narancsik Károly ügyvéd, mint helyen tartózkodó Bonnell Teréz férjezett Roth Boldizsárné ügygondnoka végrehajtást szenvedett ellen 35 frt 65 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. jbiróság területén levő, az albertfalui községben a 101. sz. tjkvben felvett 103. hrsz. 103. sorsz. házra és belsőségre 563 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi október hó 30. napján délelőtt 10 órakor Albertfalú községben a birói lakáson megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 56 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881: november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság, mint tlkvi hatóságánál 1897. évi július hó 10. napján.

Maurer kir. albiró helett

Molnár
kir. aljbiró.

Mohácsi járás főszolgabírájától.

7571.
ki, 1897.

Pályázati Hirdetmény!

A Duna-Szekcső községben évi 400 frt fizetéssel rendszeresített

községi segédjegyzői állásra

ezenel pályázatot hirdetek.

Fölhivom a pályázni kívánókat, hogy szabályszerűen folszerelt foiyamodványait hozzáam **f. é. november hó 4-ig** okvetlenül nyujsák be.

A választást **f. é. november hó 6-án d. e. 10 órakor** fogom Duna-Szekcső község házában megejteni,

Mohács, 1897. október hó 8-án.

Szinkovich Károly,
főszolgabíró.

Megnyitó-est.

Van szerencsém tudatni, hogy a

pécsi „Nemzeti Casino” vendéglőjét

f. hó 15-én, péntek este
nyitom meg.

Kitünő minőségű borok
a Mülherr-féle pinczéből!

Első rangu izletes konyha, megbiz-
ható kiszolgálással!

Színház után minden
este friss konyha.

Számos látogatást kér

Schabhüttl Hugó,
a „Nemzeti Casino” vendéglőse.

Elveszett

egy fehérrel tarkázott, zsemleszinű, hosszú-
szőrű **5 hónapos angol**

juhász kutya.

A ki a Plébánia-utca 5. szám alatt kézre
adja, illő jutalomban részesül.

6269. sz.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárдай kir. járásbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Trbics Radó és Trbics Avram kácsfalui lakosok végrehajtatonak Marjanovits Szavinka férj. Bojanin Matiané által képviselt kk. Stojkovits Szimo monostori lakos végrehajtást szenvedett ellen 195 frt 17 kr tőke, és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. jbiróság területén lévő, a monostori községben fekvő, a 498. sz. betétben felvett 1671. 1672/2 és 1672/3 hrsz. sz. ingatlanokra 733 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi november hó 2. napján d. e. 10 órakor Monostor községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 73 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. járásbiróság mint tlkvi hatóságánál 1897. évi július hó 10. napján.

Maurer kir. albiró helyett

Molnár
kir. aljbiró.